

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 14 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/35184 en 08/35185 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

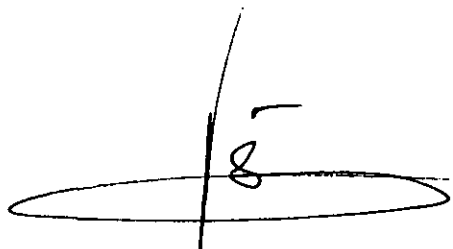
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 november 2008

284-563.

Verzonden: 17 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/35185 (verzoek)
AWB 08/35184 (beroep)

Datum uitspraak: 14 oktober 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierra Leonse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. P.J. Wapperom,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 30 september 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 24 september 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 30 september 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 30 september 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 oktober 2008. Gemachtigde van verzoeker heeft bij faxbericht van 9 oktober 2008 laten weten dat hij en verzoeker ter zitting niet zullen verschijnen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.S. Schoot.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 24 augustus 2001 heeft verzoeker een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 25 januari 2002 heeft verweerder aan verzoeker een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000, geldig tot 24 augustus 2004. Het tegen dit besluit ingestelde beroep van 21 februari 2002, is bij brief van 25 maart 2003 ingetrokken.
5. Op 2 augustus 2004 heeft verzoeker wederom een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 13 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het beroepschrift van 15 maart 2007, gericht tegen het besluit van 13 februari 2007, is bij uitspraak van 28 augustus 2007 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen ongegrond verklaard. Het besluit van 13 februari 2007 staat thans in rechte vast.
6. Allereerst ziet de voorzieningenrechter zich ambtshalve gesteld voor de vraag of de onderhavige aanvraag een herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
7. De voorzieningenrechter stelt vast dat de onderhavige aanvraag een aanvraag betreft voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000. De procedure die aan de onderhavige voorafging, betrof een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000. De voorzieningenrechter is, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 31 augustus 2006 (JV 2006, 420), van oordeel dat de onderhavige aanvraag, ten opzichte van de vorige aanvraag van 2 augustus 2004 geen herhaalde aanvraag is, omdat de wettelijke grondslag om op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te beslissen een andere is dan die om op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te beslissen. In genoemde uitspraak van de Afdeling is overwogen dat in dat geval het toetsingskader, zoals weergegeven in de uitspraak van de Afdeling van 4 april 2003 (JV 2003, 319), geldt. Dit betekent dat in dit geval het beginsel dat eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd (ne bis in idem) niet geldt. De voorzieningenrechter zal dan ook overgaan tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek.

8. Het bestreden besluit is genomen in het kader van de aanmeldcentrum(AC)-procedure. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of artikel 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

9. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker zoals blijkt uit de rapporten van gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 24 en 26 september 2008, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker was 9 jaar toen hij werd meegenomen door de rebellen. Hij heeft kunnen ontsnappen en heeft daarna een tijd bij een oude man, genaamd , ook wel genoemd, gewoond. Verzoeker heeft zijn land van herkomst verlaten op initiatief van deze man. Zijn verzorger wilde het land van herkomst verlaten vanwege teruglopende inkomsten. Onbekende mannen hebben geprobeerd te stelen van verzoekers verzorger. Toen vond verzoekers verzorger het niet langer veilig en heeft hij verzoeker geholpen het land te verlaten. Voorts heeft verzoeker verklaard dat hij als minderjarige naar Nederland is gekomen, dat hij geen contacten meer heeft met familie in Sierra Leone, dat hij perfect Nederlands spreekt en dat hij volledig geïntegreerd is in Nederland. Verzoeker heeft opleidingen gevolgd in Nederland en wil een opleiding blijven volgen. Voorts heeft verzoeker een vriendin in Duitsland en hij wijst tot slot op zijn fysieke en psychische problemen.

Voorts heeft verzoeker ter ondersteuning van zijn aanvraag de volgende documenten ingebracht:

1. een brief van de gemachtigde van 16 juli 2008;
2. een brief van verzoeker, gedateerd 20 augustus 2008;
3. een werkgeversverklaring van 19 september 2008;
4. een studie (betalings)overeenkomst van 17 augustus 2007.

10. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verzoeker heeft opnieuw toerekenbaar geen documenten overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit, en reisroute te kunnen vaststellen. Evenmin heeft verzoeker zijn reisroute nader onderbouwd door het afleggen van gedetailleerde, coherente en verificerbare verklaringen. Verweerder acht weliswaar het asielrelaas van verzoeker geloofwaardig maar volgens verweerder heeft verzoeker ook thans geen redenen aangevoerd die aannemelijk maken dat hij persoonlijk in de negatieve aandacht van de autoriteiten van zijn land, dan wel groeperingen, waartegen de overheid geen bescherming kan of wil bieden, staat. Nu het niet geloofwaardig is dat verzoeker in de negatieve aandacht staat van de autoriteiten van zijn land van herkomst, is het volgens verweerder niet aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer naar Sierra Leone te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM). Daarnaast is er ten aanzien van de medische situatie van verzoeker geen sprake van een vergevorderd en direct levensbedreigende stadium van een ongeneeslijke ziekte zodat geen schending van artikel 3 van het EVRM vanwege zijn medische situatie aannemelijk is geworden. Verweerder acht de omstandigheden van verzoeker voorts niet zodanig dat verzoeker een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 verleend zou moeten worden.

11. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verweerder heeft gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel door louter te verwijzen naar de voornemens van 10 juli 2006 en 13 februari 2007. Voorts is verzoeker van mening dat verweerder ten onrechte niet getoetst heeft aan artikel 3 van het EVRM. Verzoeker doet een beroep op het

traumatabeleid van verweerder en hij stelt voorts dat er sprake is van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard die nopen tot het verlenen van een verblijfsvergunning.

12. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

13. De voorzieningenrechter is van oordeel dat over hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht in zijn verklaringen in de gehoren van 24 en 26 september 2008 en hetgeen is neergelegd in document 2, door deze rechtbank, zittingsplaats Assen reeds geoordeeld is dat verweerder deze omstandigheden niet zodanig heeft hoeven te achten dat aan verzoeker een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000 verleend diende te worden. De voorzieningenrechter overweegt daarbij dat verzoeker, indien hij zich niet kon verenigen met dit oordeel van de rechtbank het op de weg van verzoeker had gelegen om hoger beroep in te stellen. De voorzieningenrechter stelt vast dat dit niet is geschied. Ook overigens zijn er door verzoeker geen omstandigheden aangevoerd die tot een ander oordeel zouden moeten leiden. Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden de aanvraag van verzoeker heeft afgewezen.

14. Verzoeker stelt dat hij diverse medische klachten heeft en nog immer getraumatiseerd is van de gebeurtenissen in zijn land van herkomst. Deze klachten herleven eerst thans nu verweerder kenbaar heeft gemaakt dat verzoeker terug zou moeten naar zijn land van herkomst. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat deze omstandigheden bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard zijn die nopen tot verblijfsaanvaarding.

15. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent als volgt. De herbeleving van een trauma behoort niet tot de limitatieve opsomming van gebeurtenissen zoals beschreven in paragraaf C2/4.2 van de Vc 2000. Volgens paragraaf C2/4.3 van de Vc 2000 kunnen gevallen waarin de vreemdeling dusdanig individuele humanitaire omstandigheden aanvoert dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst, aanleiding geven tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, sub c Vw 2000. Volgens paragraaf C2/4.3 van de Vc 2000 gaat het daarbij om iets anders dan traumata. Gelet daarop is de voorzieningenrechter van oordeel dat er geen geslaagd beroep kan worden gedaan op het traumatabeleid.

16. Evenmin is de herbeleving van een trauma een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, aangezien daardoor de limitatieve opsomming als bedoeld in het beleid zou worden uitgebreid. Verweerder heeft dan in redelijkheid kunnen afzien van vergunningverlening op grond van artikel 29, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

17. De verklaringen van verzoeker omtrent zijn verblijf in Nederland kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter gelet op de scheiding tussen de verblijfsvergunning asiel en regulier niet bij de onderhavige beoordeling betrokken worden.

18. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen. Het beroep is derhalve ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 14 oktober 2008 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP
14 OKT 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr P. J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr drs C.R. Jansen
Mr J.W.E. Noot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 OKT 2008	
ZAKENR.	200807712/1
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 20 oktober 2008

Betreft : Appelschrift
Inzake : Hoger Beroep
/ Staatssecretaris van Justitie
IND kenmerk : 0108.24.8067
Proc.nr. Rb : 08/35185

Appellant

Naam
Geboren
Nationaliteit : Sierraleonse

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 14-10-2008
datum verzending : -

Geeft eerbiedig te kennen,

_____, van Sierraleonese nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 24 september 2008 een (herhaalde) aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Op 24 september 2008 is appellant hieromtrent gehoord.

Verweerder heeft op 29 september 2008 een voornemen uitgebracht.

Bij beschikking van 30 september 2008 is de asielaanvraag afgewezen. Tevens is eiser hierbij aangezegd Nederland onmiddellijk te verlaten.

Op dezelfde datum is per fax bij het CIV te Haarlem een beroepschrift en een verzoekschrift ingediend.

De gronden van het beroepschrift en verzoekschrift zijn nader aangevuld bij schrijven van 7 oktober 2008.

Middels uitspraak van 14 oktober 2008 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen (produktie 1)..

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; toetsingskader artikel 3 EVRM

In deze heeft de rechtbank terdege onder 11. overwogen dat "voorts is verzoeker van mening dat verweerder ten onrechte niet getoetst heeft aan artikel 3 van het EVRM..."

Echter van de zijde van de rechtbank is hierop algeheel niet ingegaan. In de gronden van beroep is aangegeven dat zijn ziektebeelden alsmede het feit dat hij ernstig getraumatiseerd is, had dienen te worden meegewogen in het kader van het gestelde in artikel 3 van het EVRM, althans de situatie waarin appelland zou komen te verkeren indien ven voorzover hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst.

In deze had terdege het gestelde in artikel 3 van het EVRM ex-nunc getoetst dienen te worden.

Ten onrechte heeft de rechtbank alsmede verweerder zulks miskent.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; traumatabeleid

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 15 en 16 overwogen :

"De herbeleving van een trauma behoort niet tot de limitatieve opsomming van gebeurtenissen zoals beschreven in paragraaf C2/4.2 van de Vc 2000. Volgens paragraaf C2/4.3 van de Vc kunnen gevallen waarin de vreemdeling dusdanig individuele humanitaire omstandigheden aanvoert dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst, aanleiding geven tot de verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, sub c Vw 2000. Volgens paragraaf C2/4.3 van de Vc 2000 gaat het daarbij om iets anders dan traumata. Gelet daarop is de voorzieningenrechter van oordeel dat er geen geslaagd beroep kan worden gedaan op het traumatabeleid.

Evenmin is de herbeleving van een traumata een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, aangezien daardoor de limitatieve opsomming als bedoeld in het beleid zou worden uitgebreid.

Verweerder heeft dan in redelijkheid kunnen afzien van vergunningverlening op grond van artikel 29, onder aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.2.2. toe lichtung

Hetgeen onder 2.1.1 en 2.3.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat er in het beleid van verweerder weliswaar de gebeurtenissen welke hieronder vallen zijn genoemd, echter algeheel niet is gerept over de herbeleving van deze gebeurtenissen.

In tegenstelling tot de rechtbank is appellant dan ook van mening dat de herbeleving van de genoemde gebeurtenissen terdege onder dit zelfde beleid vallen van hoofdstuk C2/4.2 van de Vreemdelingencirculaire.

In het beleid van verweerder is een termijn/tijdspanne gesteld waarop de vreemdeling na de gebeurtenissen zin land moet hebben verlaten. Echter er is geen termijn gesteld ten aanzien van de ontwikkeling van de traumata.

Met deze overweging is de rechtbank voorbij gegaan aan de doctrine van het beleid, te weten dat de vreemdeling die ernstige psychische klachten heeft (ontwikkeld) naar aanleiding van gebeurtenissen in zijn land van herkomst, bescherming behoeft vanwege de kwetsbare positie waarin hij/zij zich bevindt.

Juist traumata/psychische klachten laten zich niet forceren, in dier voege dat voor het opleven van deze klachten geen termijn gesteld kan worden.

De rechtbank heeft aldus een onjuiste interpretatie gegeven van verweerder haar beleid in het kader van het zgn. traumatabeleid.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.1, 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

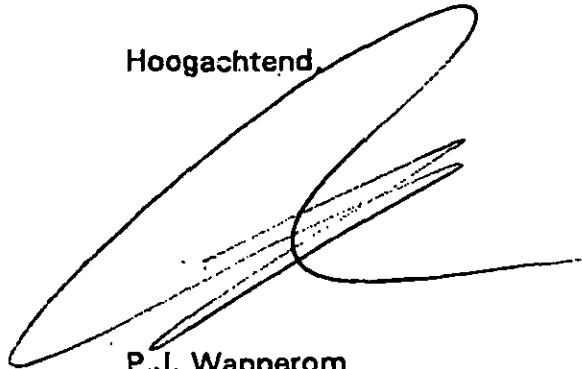
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend

P.J. Wapperom